

Ledare:

Kubas revolution 60 år

Det har nu gått 60 år sedan 26-juli-rörelsen grep makten i Kuba. Den 1 januari 1959 flydde den brutala regimen under militärdiktatorn Fulgencio Batista.

Att 26-juli-rörelsen åtnjöt ett utbrett och entusiastiskt folkligt stöd rådde det ingen tvekan om. Ledningen för rörelsen bestod i stor utsträckning av mycket unga män och kvinnor. Men den präglades också av en tydlighet vad gällde dess mål. Och det var detta som var grunden till det folkliga deltagandet och stödet till revolutionen.

Tydligheten gav också upphov till motstånd och fientlighet från dem som såg sina materiella intressen hotade.

Revolutionen utmanade härskarna i USA

USA:s härskande elit, som hanterat Kuba som en halvkoloni sedan ockupationen 1898, och som in i det sista backat upp den störtade diktatorn Batista, insåg omedelbart att Fidel och 26-juli-rörelsen innebar en utmaning mot den egna maktens fundamentala intressen. Ett beslut fattades av Vita Huset om att den revolutionära regeringen måste störtas. Mordplaner riktade mot revolutionsledarna smiddes av CIA tillsammans med den nordamerikanska maffians toppskikt. Maffian hade i samarbete med Batista planerat att göra Havanna till sin globala huvudort. Revolutionen grusade planerna.

Förutom de nordamerikanska gangsterledarna tog sig naturligtvis Batista-diktaturens alla mördare och torterare över Florida-sundet så snart de bara kunde. I Miami etablerade de en kontrarevolutionär bastion, och inledde samarbete med CIA.

Till Florida anlände snart en andra våg, bestående av stora delar av Kubas överklass och välbeställda skikt. De kunde inte stå ut med att den revolutionära regeringen menade allvar med sina paroller om jämlikhet och sociala reformer. Jordreformen var i deras ögon upprörande. En mening som i högsta grad delades av de nordamerikanska bolagen som ägt enorma arealer.

I Miami svälde CIA:s kontrarevolutionära maskineri till exempellösa dimensioner. Tusentals högeraktivistiska exilkubaner rekryterades till ett terroristiskt nätverk. Ett militärt angrepp planerades.

Angreppet, som sattes in med flyg och en landstigningsstyrka på 1 500 man, blev ett fiasko. Vid Grisbukten i april 1961 led USA sitt första militära nederlag i Latinamerika.

USA angrep också på det ekonomiska och diplomatiska planet. Sockerimporten skars ner till noll och en total ekonomisk blockad proklamerades. Tillsammans med de latinamerikanska borgerliga regeringarna uteslöts Kuba ur de amerikanska staternas samarbetsorganisation OAS.

USA:s terrorkampanj mot Kuba

Men inte heller hotet om militär intervention upphörde efter Grisbukten. En terrorkampanj med täcknamnet *Mongoose* släpptes loss. Mycket tydde på att ett nytt angrepp planerades till hösten 1962.

Kubanerna sade inte nej när Sovjetunionen frågade om de fick installera kärnvapenbestyckade missiler på kubanskt territorium. Dessa missiler skulle kunna användas till att avtvinga USA en försäkran om att lägga ner planerna på angrepp mot Kuba, och dessutom till ett "byte" i form av bortdragande av USA-missiler, stationerade i Turkiet.

Den så kallade Kuba-krisen i oktober 1962, resulterade i en uppgörelse av detta slag, mellan USA och Sovjetunionen. Men den terroristiska kampanjen fortsatte. Den skulle komma att pågå i årtionden. Terroristerna hölls om ryggen av CIA. Det gällde också de ansvariga för sprängningen av ett kubanskt passagerarplan 1976. Alla 73 ombord omkom.

USA upprätthöll under 60-talets första hälft ett aktivt stöd till permanenta terroristgrupper som opererade i södra Kuba. Dessa inriktade sig bland annat på